

אמרי שפר "רכד"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אברהם הוא בלי ספק האדם המשפיע ביותר בהיסטוריה. כיום רואים עצמם כממשיכי דרכו 2.3 מיליארד נוצרים, 1.8 מיליארד מוסלמים ועוד 14 מיליון יהודים – למעלה ממחצית האנושות. אבל אברהם לא משל בשום אימפריה, לא פיקד על שום צבא גדול, לא עשה שום נס ואפילו לא נשא דברי נבואה. הוא הדוגמה העילאית בכל ימי היות האדם על האדמה להשפעה בלי כוח.

אברהם עולה רמ"ח כנגד רמ"ח אברים של אדם. מידת גדלותו של האדם נמדדת באיכות וכמות שלטונו על עצמו ואבריו, מי ששולט שלטון מוחלט ושלם על כל רמ"ח אבריו אפילו על האברים שאינם ברשותו של אדם, זהו גדלותו של האדם לפי השקפת התורה, ואגדלה שמך הכוונה לשלוט שלטון מוחלט על רמ"ח אברים. (הגה"צ רבי שרגא גרוסברד)

אומרים רבותינו – עזאז"ל אותיות זה לעומת זה עשה א-להים.

אחד הדברים שעוצר אותנו בחיים זה הפחד מתחושת הכישלון שאחרי ולא דווקא הכישלון עצמו. אותה תחושה של חרטה על העבר, געגועים למה שהיה לפני הכישלון ועוד. למעשה הפחד שלנו בהווה, הוא מהעתיד בו נתחרט על העבר. כמה מטורף שזה נשמע,

אחד מחוקריה הדגולים של המנהיגות, וורן בֶּנִיס, כותב: "בהגיענו לגיל בשלות, העולם כבר עיצב אותנו במידה רבה מכפי שאנו משערים. משפחתנו, חברינו, החברה בכלל – כל אלה כבר אמרו לנו, במילים ובהדגמות, איך להיות. מתי מתחילים אנשים להיעשות מנהיגים? ברגע שהם מחליטים בעצמם איך להיות."

אחת הסיבות לכך שיהודים נעשו מנהיגים כמעט בכל זירה של מפעלות האנושות, מעל ומעבר לשיעורם המספרי, היא נכונותם להיות שונים. לאורך אלפי שנים היהודים הם דוגמה נדירה לקבוצה המסרבת להיטמע בתרבות השלטת או לאמץ את הדת השלטת.

"אין לך אדם התלוי באחרים, יותר מזה הרודף אחר הכבוד" (ע"פ דברי ר' ישראל מסלאנט)

אמונה לא הופכת את הדברים לקלים, היא הופכת אותם לאפשריים.

אמרה ידועה 'כשהגלים מתחזקים, החזקים מתגלים'.

אנחנו בניו של אברהם אבינו שעמד בניסיונות. ולכן ודאי שגם בנו יש את הכח לעמוד בניסיונות שמנסים אותנו מן השמים. וזו ההבטחה שהקב"ה מבטיח לאברהם 'הבט השמימה וספור הכוכבים' ודע לך ש'כה יהיה זרעך' שגם להם יהיה את הכח להעפיל לדרגות גבוהות, הואיל ואתה הורשת להם את היכולת לעמוד בניסיונות.

"אינטואיציה היא תפיסה בלתי אמצעית של אמת או עובדה, שאין לה שום תלות בתהליכים שכליים"

אין מקדשים הלבנה בליל שבת ("משנב תרו ס") ק יב והטעם: שמא יבוא לידי ריקוד ואע"פ שריקוד של מצווה התירו כמו בשמחת תורה הכא כיון דאפשר לדחות אחר השבת אין להקל (שער ציון תכו ס ק, יב)

אמרו צדיקים כי בימי 'עקבתא דמשיחא' יהיה חינוך הבנים קשה כמו ניסיונות אברהם אבינו. אברהם התנסה בכבשן האש, ואילו אנו מתנסים באש המחלוקת.

אנחנו אחראים כלפי החברה שאנחנו חלק ממנה. לא מספיק להיות אדם טוב. חובתנו גם לעודד אחרים להיות טובים.

במשך החיים, רוב בני האדם נאלצים לעמוד בפני טרגדיות ואסונות קשים מכל סוג שהוא. מאורעות קשים אלה מעמידים כל אחד ואחד בפני משימות חיים ואתגרים משמעותיים, כאשר ישנה נטייה טבעית לרצות לברוח מהמציאות הקשה ולעצום עיניים מול הכאב. אולם, הגדלות האנושית הינה להשקיע בזמנים אלה כל מאמץ על מנת לשקם, לבנות מחדש, להמשיך הלאה, ולהתקדם עוד ועוד.

בראש מלא חששות אין די מקום עבור חלומות.

בשעת הברכה יוצאים מחוץ לבית הכנסת לברך הלבנה, והטעם: משום כבוד כמו שיוצאים לקבל פני מלך בחוץ ואינו עומד בביתו. כך יוצאים החוצה לברך לשם כבוד השכינה שקידוש הלבנה הוי כקבלת פני השכינה "ב(ח תכו ד"ה תנא).

האושר מספק כח ואנרגיית חיים.

האות הראשונה מעשרת הדיברות היא א ("אנכי"); האות הראשונה של המשנה היא מ ("מאימתי"); והאות הראשונה של הגמרא היא ת ("תנא"); ויחד הן אותיות 'אמת'. זהו שנאמר (תהילים קיט) "ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך" – "ראש דברך" של תורה שבכתב ושבועל-פה - "אמת", שהם "כל משפט צדקך". (עיטורי תורה)

האותיות המרכיבות את המלה "סלע" הן, סמ"ך, למ"ד, עי"ן, האותיות האמצעיות שלהן מצטרפות יחד לתיבת "מים". זהו שאמר הכתוב: והוצאת להם 'מים' מן 'הסלע' (רבי נח מינדס)